

Repe, Ritme, Sone...

Tone

www.myspace.com/toneritme
toneritme@hotmail.com

NOVA KANTO

Teksto: Aleksandras Dambrauskas Dombrowski (pseŭdonimo: Adomas Jakštas) kaj Tone

---

Mil naŭcent kvin. Francio.
La revo de la knabo el Bjalistoko fariĝis realo.
Nun, ĉiuj personoj de la mondo povas saluti unu la alian.
Jen Esperanto. Vivanta lingvo!

Veke vibru, veke vibru,
Veke vibru verda voko!

Mil okcent kvindek naŭ
Alvenis homo al la mondo kvazaŭ
Li estus sendita por tasko misiista
Altkvalita. Sur la tero infinita
Dekkvina de decembro estis la dato
Bjalistoko, pola urbeto, la kandidato
Por ricevi la stafeton. La lingvan profeton
Kiu ŝanĝus la mondon sen uzi bajoneton
Lazaro Ludoviko Zamenhof
Estis la nomo de la homo
kiu kreis idiomon por forigi lingvan fantomon.

*Esperanto, estas nova kanto
Mia kaj via. La Lingvo Internacia.*

Komenciĝis, do, la revolucio
Kiu alportus nur bonon al civilizacio
Esperanto ĉiuloken senhalte iras
Simpatianton tra la mondo ĝi akiras
Nekredebla akcepto. Ĉu eble mistika? Ne nur.
Sed ankaŭ efika, praktika, komunika
Ĉar la parolo flekseble kaj gracie fluas
Tute libere, ĝi evoluas vere.
Esperanto estas uzata proze aŭ poezie
En ĉiuj rilatoj kaj alie.
Interprete, interrete ankaŭ ĝi utilas
Ĝi facilas, ni babilas.
Kaj ĝia povo, kompreneble, ja furoras
Pro tio Esperanto multe valoras
Do!...Dehaku. Do!... Dehaku. Do!...
Dehaku se vi povas baobabon.
Dehaku se vi povas la revon de l' knabo
El Bjalistoko. Kruda epoko. Plena je moko.
La provoko, sufoko. Humila bloko. Patra ŝoko.
Monda reciproko. Forta voko, en ĉiu loko. Jes!!!

*Esperanto, estas nova kanto
Mia kaj via. La Lingvo Internacia.*

Tiu parto estis verkita de la litova pastro, Aleksandras Dambrauskas Dombrowski (1860-1938):

Eksonu nova kanto
Pri la lingvo Esperanto,
Pri ligil' internacia,
Revo nia, amo nia!
Kreitaj' la plej mirinda
Vere estas ĝi laŭdinda
De verkistoj, de poetoj,
En poemoj kaj odetoj,
Pli ol tondro de bataloj,
Pli ol dolĉaj najtingaloj,
Pli ol belaj aktorinoj,
Pli ol fajfoj de maŝinoj,
Pli ol oro la plej brila,
Pli ol gloro senutila,
Pli ol ĉiu, pli ol ĉio,
Krom la amo kaj la Dio.
Dum venonta la centjaro,
Sciu esperantistaro,
En Eŭropo, Ameriko,
En Azio kaj Afriko,
Kie ajn vi veturados
Esperanton vi trovados,
Sur la strato, en vagono,
En hotelo, en salono
Kaj eĉ en privata domo
Ĝin parolos ĉiu homo:
Laboristo, profesoro,
Kaj juĝisto, kaj doktoro,
Kaj hebreo, kaj kristano,
Kaj litovo kaj japano, -
Kaj pereos la plendato:
"Mi vin ne komprenas, frato".
Por ke venu tiu horo -
Kune fratoj, al laboro!
Jen per kanto, jen per vorto,
Jen agante ĝis la morto,
Servu ni al la afero,
La plej bela sur la tero,
Gardu ĝin de la forgeso
Per parolo en la preso;
Iru kiel apostoloj
Ĝin prediki por popoloj,
Kaj eksonu nia voko
Sur la ter' en ĉiu loko,
En vilaĝoj, en urbetoj,
En lernejoj, en gazetoj,
Kaj servantajn al la vero
Nin fortigu la Espero.

*Esperanto, estas nova kanto
Mia kaj via. La Lingvo Internacia.*

Repe, Ritme, Sone / al ĉiuj mi salutas
Repe, Ritme, Sone / estu bonvenaj
Repe, Ritme, Sone / mi debutas
Repe, Ritme, Sone / estu koroj ĝuplenaj...

Estu koroj ĝuplenaj, la etoso estas unika
spirita atmosfero por la repo lirika
poezio romantika
plena de pasio
kontentigo de la sento kaj la fantazio
ni preferu nun brilecon kaj koloron
ni esprimu nun belecon kaj la gloron...
de la "ni"...
plenaj de ni mem, plenaj de energi'
plenaj de sukceso, plenaj de progreso
Venu do!
Venu repe, venu ritme, venu sone...
ĉar la vivo ne estas longa, ni profitu ĝin pli bone
Repe, ritme, sone...
ke tiu repo, en la mondo, sonu ritme, ĉie,
sonu ĉio kio taŭgas, manifestacie
dolĉe sonu, sonu laŭte, la tamburoj, la flutoj
violono kaj trompetoj sonu, al la aŭskultoj
sonu ĵazo, sonu bluso, sonu funkco, sonu roko
en la moderna, en la nuntempa,
ankaŭ en estonta epoko
sonu la moneroj, sonu la tintiloj
sonu al la oreloj ankaŭ la jubiloj...
Tra jarmiloj...
sonu ĝemoj, sonu krioj de la plej pura ĝojo
en la domo, en fabriko, sur la strato, sur la vojo
ankaŭ sonu aervibroj
elegante la kolibroj
sonu voĉo de l' naturo
de la maro, la murmuro
nia kanto en la mondo, sonu belefekte
sonu daŭre, sonu intense, plejperfekte
sonu ĉarme, forte, efike,
sonu agrable la pardonpetoj
sonu juste, firmdecide, sonu en ĉiuj societoj
niaj deziroj, volo, sonu impone...
plenumiĝu niaj revoj, ja komplete, ne duone...
Repe, ritme, sone...

Repe, Ritme, Sone / al ĉiuj mi salutas
Repe, Ritme, Sone / estu bonvenaj
Repe, Ritme, Sone / mi debutas
Repe, Ritme, Sone / estu koroj ĝuplenaj...

Venu repe, ritme, sone, kante
Repe, ritme, soni konstante.
Jes! Venu! Repe, ritme, sone...
Repe, ritme, sone ni kontraŭ tuta mondon
Ni infektu la mensojn per la sono la plej bona.
Senĉesa guto eĉ ŝtonon traboras
Nia sono ĉiopovas, nia sono furoras
Sonu plue, flue
Sen kielo, kialo
Senintence, potence
Sen prokrasto, sen hasto.
Hiphopo senbara.
Magie forte inspirita, potenca, sorĉa kaj rara...
Ni ricevu la agrablon kaj la ruĝon de l' plezur'...
Kaj...
Silentu en nia kor', ĉiu bru', ĉiu susur'.
Kaj regu nur...
Feliĉo necesa!!! Entuziasmo agresiva!!!
Venu jes, venu kolose, venu, venu mojose,
Venu jes, venu majeste, venu, venu feste..
Kaj ni festu!... Kaj ni festu!...

Ni festu tiu momenton! Repe, Ritme, Sone!
La deziron kaj kontenton! Repe, Ritme, Sone!
Ni ĝuu tiun muzikon! Repe, Ritme, Sone!
Ĝian dolĉon kaj efikon! Repe, Ritme, Sone!

Repe, ritme, sone tra la tempoj, tra l' eterno
Ke Ni estu de la vivo ĉiam centro, ĉiam kerno
Vole ne vole, forte, rigore, radiu ĉiam nia brilo!
Eĉ iele-trapele, ribele, feliĉo estu nia akiro!
Firmdecide nian spacon ni konkeru ĉampione
Ĉu per mildo, delikate, se necese eĉ sprone...
Repe, ritme, sone...

Repe, Ritme, Sone / al ĉiuj mi salutas
Repe, Ritme, Sone / estu bonvenaj
Repe, Ritme, Sone / mi debutas
Repe, Ritme, Sone / estu koroj ĝuplenaj...

Ho mia kor'!...

el mia brusto nun, ne saltu for
 Ĉar denove, mi volas senti la kareson de l' mano ŝia
 promenante ameme sur korpo mia
 ĝui kune alifoje, la dolĉan muzikecon de la vivo
 kun deliro, admiro
 entuziasma ravo,
 kora pravo!
 Denove ankaŭ la plezuron de momento emocia
 la tutan senton poezian
 denove kanti, denove ĝoji, denove ridi, ŝin ami
 verki versojn al ŝi kaj al ŝi, ilin deklami
 aŭdi kune koncerton de birdetoj
 sub belo de l' ĉielo
 sub luno kiu nin kisas
 kaj porĉiame nin splisas
Ho, mia kor', mi memoras ke ni
 lulataj de milda kanto, sur flortapiŝo,
 dolĉe ripozis
 trankvile dormis.
 nur delikata nokta brizo tiumomente ŝtormis.
 nek komenco, nek fino
 nur eterno
 en nia interno nur paradizo, feliĉo, ĝuo, ĝojo,
 nur direkte al la koro eblis nun la vojo
 kaj la vento, konsento, silento
 ĉar magia la momento de la du
 al kiuj la vivo estis senfina ĝu'!
 ebriaj de la trankvilo, varmo, belo
 ne estis mirrakonto, legendo, folkloro, fablo, fabelo
 tiu nekonata, nedifina energio
 tiu febro, korpanima revolucio
 bonvena agonio. *Ho, mia kor'!...*

Ho mia kor'

*el mia brusto nun ne saltu for
 ne batu, mia kor', maltrankvile
 jam teni min ne povas mi facile
 Ho, mia kor'!*

Ŝi restas tiel vivplena en mia memoro
 Ŝi, la matena krepusko, la aŭroro
 Ŝi, vekanta ĉiumomente vivplezuron
 Ke mi ne agas malfidele al tiu amo, per Dio, mi faris
 ĵuron!
 Ho, Bela Nimfo! Linda kaj Brilanta Estulin'
 Kiu per la ĉarma rideto, jes, sorĉis min
 Ŝi ĉiam gaje loga, plaĉaspekta, pimpa
 kvazaŭ venintus el Monto Olimpa
 plena de viveco, brila, grandioza, rava
 impona, majesta, supernatura, senlime grava
 Ĉu diino venera? Ĉiopova? Supera? Eble.
 ĉar ŝi, mistere, min katenas
 mia amo ĝis nun al ŝi apartenas
 Ho, ho, Forta Forto! Ripoziga komforto!

Estas ŝi la oazo kiu ĉesigas soifon
 Estas ŝi kiu donas al vivo signifon
 Ŝi, kompleta. Komforma. Precize ĝusta.
 Rifuĝejo kaj konsolo por la flamo brusta
 Estas ŝi balzamo por anima vundo
 Firma kaj fekunda, fundamenta kaj favora fundo.
 Aminundo!
 Estas ŝi printempo kiu
 en la ĝusta tempo
 portas floron. Igas for doloron!

Ho mia kor'

*el mia brusto nun ne saltu for
 ne batu, mia kor', maltrankvile
 jam teni min ne povas mi facile
 Ho, mia kor'!*

Ne saltu el la brusto, antaŭ ol revidi ŝin
 Mi petegas kompateme donu min
 Lastan ŝancon! Lastan dancon!
 Ĉu perdita jam la Paradizo?
 Ĉu mia amo, mia sento, mia varmo, sentimento jam
 trafita de la paralizo?
 Ĉu la esperoj estas nun for?
 Ĉu restas sole dezerto, deliro, deziro ĉe l' kor'?
 Ne plu vinbotelo? Ne plu ampromesoj sub helo de l'
 stelo?
 Ne plu brakumo? Ne plu parfumo?
 Ne plu senti la odoron ŝian? Ne plu, mia kor',
 rigardon alian?
 Ne plu la promenado sur la sablo fajna, tuŝo,
 ardaĵ kisoj, revo tutsemajna?
 Ne permesu, ho, fatala destin',
 Ke nia amo poreterna alvenu al la fin'.
 La mano kiu, iam, varme karesis
 Hodiaŭ, bedaŭrinde, jam larme forgesis
 Forgesis ĉion, forgesis la kolorajn tempojn, forgesis
 harmonion!
 Ĉu tarda?
 Ĉu denove la pasio intensa, ĉiam viva, ĉiam febra,
 ĉiam arda?
 Denove kuri? Amajn vortojn flustri, susuri?
 Ĉu denove esti kune sub pluvo torenta?
 Torenta guto, torenta vetero. Unu ombrelo.
 Pluvo da volo. Pluvo da kisoj. Tenero?
 Mi sopiras, esperas ke denove mi kaj ŝi
 Resumu nian vivon en du literoj "Ni".
 Ni, por ĉiam. Ni, nur...
 Ni, dum tuta vivo. Ni, plezur'...

Ho mia kor'

*el mia brusto nun ne saltu for
 ne batu, mia kor', maltrankvile
 jam teni min ne povas mi facile
 Ho, mia kor'*

KANTU, KANTU, KANTU KARA

Teksto: Tone

La mondo estas plena de trezoroj, mirindaĵoj
Kelkfoje, pro la rapideco de la vivo, ni forgesas
pri tiom da belaĵoj
Ĉimomente, ni malfermu niajn okulojn por rigardi
la vivon kiel infanoj
Ni rigardu ĝin kolorplene, ni rigardu ĝin fantaste,
ni rigardu ĝin emocie
Kaj ni kantu!!!
Ni kantu pri ĉiuj aferoj kantindaj,
Ĉiuj aferoj kantendaj, kanteblaj
Pli ol ĉio en la vivo, miaj karaj
Ni kantu!!!

Mi volas kanti pri la granda tutmonda homa
familio
kanti pri tribaro, kanti pri klano, gento, pri
prageneracio
pri planedo, vulkano, rivero, duno, oazo
pri la universo, flaŭro, faŭno, sezonoj de la jaro
admirinda simfonio, grandioza koncerto
pri leginda kaj utila verko
pri solidareco, prudento, amo, bono
karitato, venko, fido, respekto, pardono
senlaca laboro, unuiĝo de formikoj
ilia persistemo, decido, organizo
pri kredo de infano je Sankta Nikolao
pri la sojlo kaj komenco de nova erao
pri la ĉarma sorĉistino, la Naturo
pri Ĉinio kaj la serpentuma muro
mi volas kanti pri kredo de l' homo je io
pri komenco de l' vivo, pri ties embrio
pri la freŝa venteto kiu karesas vizaĝon
pri la kanto de la birdo, pitoreska pejzaĝo
apudlaga trankvilo, arbara kvieto
la infano kiu petolas gaje sur la sabla tero
pri la plezuro de dormo sub ombro de arbo
pri la ĝojo de agrabla promenado
mi volas kanti pri la hejmo, dolĉa hejmo
pri miraklo de l' sango fluanta tra l' vejno
kanti pri valo, kanti pri kampo
kanti pri savano, stepo, kanti pri pampo
kanti pri la teatro, mondo kie brilas ĉio
pri la kapablo ĉerpi inspiron el io
pri la progreso de la mondo, telekomunikado
portebla telefono, tuttera teksaĵo.

*Kantu, kantu, kantu kara
kanto estas tre bonfara!!!...*

Mi volas kanti pri floro, parfumo,odoro
kanti pri konstanta bato de la koro
pri profunda dolĉa penso disfluganta libere
iranta superĉio, sentime, sen pago, senĉese
kanti pri la ĉarma cigno kiu naĝas gracie
popola interamikiĝo trans la limo, internacie
pri la ŝerco, amuzo, distro, gajo kaj grimaco
la ridiga kapablo kaj vogleco de pajaco
kanti pri vespera kaj matena krepusko
pri kaskado, akvofalo, pri bona ekskurso
invento de vaporŝipo kaj lokomotivo,
kaj pri la mirinda arkeologia surprizo
mi volas kanti pri la daŭra sunradio
pri sporto, botaniko, kaj kulturo, ekologio
kanti pri plantoj, pri la glora ĉielo
pri laboro de abelo preparanta mielon
pri ritmo dancinstiga, pri murmuro de l' maro
pri atolo, aŭroro kaj pri majesta montaro
pri lingvo internacia, ĝia ekzisto
kanti pri feino, kanti pri Volapukisto.

*Kantu, kantu, kantu kara
kanto estas tre bonfara!!!...*

Mi volas kanti pri la brila kaj matena stelo
kiu tago post tago simbolas esperon
arkitekturo, pikturo, skulpturo, poezio
danco kaj muziko, kaj pri grandega emocio
pri ĉiuj artoj celantaj la belon
pri anima etoso, estimo kaj konsidero
pri nimfo de la maro, rivero, fonto, arbaro
plenkora donaco, pri sovaĝa bubalo
kanti pri reamikiĝo, ĝojo kaj konkero
pacienco, toleremo, kanti pri fidelo
pri ĝuo de feliĉo, neforgesebla momento
pri dolĉa rememoro, pri necesa silento.

*Kantu, kantu, kantu kara
kanto estas tre bonfara!!!...*

HORO POR LA KORO

Teksto: Tone

Por paco vere regi en la mondo
ne necesas ĵeti sur kapojn, bombojn
ĉar oni ne akiras pacon per tondrado de kanonoj
milita tanko, fusilo aŭ morto de milionoj, da
homoj
necesas atomnuklea armado, impona arsenalo
revolvero, pistolo, karabeno, mitralo
aŭ per ploro de infano orfa, vidvino aflikta
kaj filoj de la sorto, bebo ne naskita
time trema koro, kaj murdo, turmento
vekrio, malĝojo, agreso, malkontento.
Ĉu tio do la vivo? post miloj da jaroj nur deklivo?
Ne! Mi ne volas, decide, kredi ke
la homoj sin malamas, sin detruas
kaj ke, ankoraŭ, en koro, milito forte bruas.
Ĉu ne estas pli facile ĵeti en korojn iom da espero
ol sin armi per kolero?
Ho, Maro! Infana raso. Raso infana.
mi volas vin, humana, sana
pro tio mi petegas ke...

*Permesu ke ekfloru, en la koro, la espero.
ke la tuta mondo kantu kanton kun sincero
la vivo estu ĝojo, estu utilo, estu graco
nur regu paco.*

*“Paĉjo, kiom longe atendi? Kiam paco? Ĉu vi
scias?”*

Demandis min, filino mia...
Mi silentis. Fajron interne, mi forte sentis.
Tiuj vortoj ŝiris mian koron.
Doloro. Ploro.

Ĉu estos tempo por rikolto, tempo por floro?
Ĉu estos tempo por ke la suno denove brilu
Kaj blovo de la gaja vento super ni karese iru...
Kaj la freŝa, luma tago denove sin montru antaŭ
nia vido
Kaj la mondo estu nur sub paca egido? Kaj sen
divido?
En Imperio de Nenio, Ambicio
Ĉu denove kreskos, rozo kaj lilio?
Jes. KREDU JA!
Ne poreterne daŭras iu milito

Ne poreterne tragedio, katastrofo, fatalo
Doloro, ploro...ĉar paco estas nia idealo.
Ne plu batalo. Ne plu Hiroŝimo, ne plu Nagasako
Ne plu furioza kaj senĉesa detruado...
Ne plu negativa, malkomprena rilatado
Futuro neklara. Estu temerara! Persvadu!
Provu revii. Provu songi por pli justa mondo
Venko! Jen la respondo!
Mi senĉese ripetas. Mi insiste petas al Homaro
ke...

*Permesu ke ekfloru, en la koro, la espero.
ke la tuta mondo kantu kanton kun sincero
la vivo estu ĝojo, estu utilo, estu graco
nur regu paco!*

Du miljaroj jam pasis kaj oni esperas ke
la homaro konsciiĝu, kontraŭe, Ve!
estas tempo por la fino de larmo
en ĉiuj lokoj disiĝu frata varmo
La homoj devas unuiĝi, forigi malamon
por la vivo fari konstantan batalon
kunvokandon al feliĉo, riĉo
al paco konstanta, senlaca dediĉo.
Homaro vekigu, donu ŝanĉon al la paco
kredu je la savo de la homa raso
Ne blindigu! Realas la danĝero.
Estu paco inter la homoj sur la tero.
Ne gravas kredo, haŭtkoloro, raso
nek gravas socia klaso
gravas nur vivi en harmonio
kiel unu sola vera homa familio!
Ne plu doloro, ploro. Estas horo por la koro.
Ne plu doloro, ploro. Estas horo por la koro.

*Permesu ke ekfloru, en la koro, la espero.
ke la tuta mondo kantu kanton kun sincero
la vivo estu ĝojo, estu utilo, estu graco
nur regu paco.*

Ne plu doloro, ploro. Estas horo por la koro.

Nova tago! La suno brilas en la altoj.
Nova ŝanco subite sin montras ĉe ni.
Antaŭ niaj okuloj...Radioj diafanaj. Ne nebuloj.
Afabla peto de naturo al kresko konstanta.
Akceptu! Vi estas pli ol io ajn. Ne simpla ŝajn'.
Ne simpla elemento.
Efektive kredu je via kompetento.
Kredu je via kapablo, kredu je via talento.
Eniru en la arenon. *Kaj la armiloj?* Ne necesas.
Estas vi gladiatoro, kun glavo sen klingo
Estas vi plena de valoro, kun gravo, atingo...Povo!
Per anima movo, vi ŝovas, vi puŝas, vi ĵetas
Balancas, vi levas, skuas...Kaj vi konstruas...
Transiru la Rubikonon!!!
Al la preterito... Nur pardonon! Adiaŭ!
Ĉar la estonto nur dependas de hodiaŭ
Hieraŭ iris...Hieraŭ pasis
Forgesu do! Tempo ĝin frakasis...
La vivo estas nun. Atentu bone
Ni analizu kune. Repe, ritme, sone...
De la vivo, estu vi aŭtoro;
De la vivo, estu vi, la reĝisoro...
La artan zorgon de la vivo, konfidu al vi...
La stilon kaj kadencan, difinu ankaŭ vi.
Estas vi kiu respondecas por via apoteozo
Estas vi kiu aprecas la valoron de la rozo
Ne for de vi la sperto, plenumi, fari
Ke vi estas tre valora, la momento estas deklari
Neniu povas vin bari!!!
Ne atendu! Agu kiel la kelnero
Ĉar la vivo estas ĉiam, ne ricevo sed ofero
Venas tuj, venas rapide, evoluo kaj prospero
Estu vi ĉefa rolulo kaj ne simpla pasaĝero
Jen per mildo, jen per koro, estos formo de
konkero.

Meti flanken malestimon, malĝojon, malesperon
Meti flanken, miskomprenon, malkuraĝon,
suferon...

Meti flanken malestimon. Paŝo unua
Memrespekto kaj alies. Decido kongrua
Estimi, konsideri, ŝati, honori
Serĉi kaj aspiri, celi, esplori...
Esplori en ĉiuj... bonajn farojn
Esplori en ĉiuj... valorajn agojn.
Valoron, jes, ĉiu homo havas
Ĉiuj en la vivo, kompreneble, gravas...
Valoron de la varo taksu mone, sume, ore
Valoron de l'homaro taksu bone, lume, kore

Ĉar... valoras ni tiom kiom ni valorigas
Ke la respekto kaj akcepto estu tio kio nin vere
ligas...
Se ni estas kune por... ni... malĝojon igu for
De la menso. De ni. De la kor'
Venigu vivan plezuron, venigu vivan kontenton
Ke nia entuziasmo kontaĝu ĉiujn gentojn
Kontaĝu ĉiujn plezure. Kontaĝu tutenature.
Kontaĝu, jes, senmezure...Ĉiam kune!!!...
Ĉiam kune, ankaŭ ni forigu, la malesperon
Ke fido, kredo kaj deziro, disiĝu en la teron.
Kion ni aspiras, plenumiĝu!!!
Kion ni celas, fakte, efektiviĝu!!!
Kion ni sopiras, okazu tiel same.
Okazu, prete, konkrete, rapide, fulme kaj tondre.
Alia paŝo al la venko
Estas kompreniĝado
De perfekteco, la plej alta grado.
Agi tolereme, ne kontraŭstari preme
Se oni ne aprobas se al ni ne plaĉas
Se estas ĝena, suferiga, se la afero aĉas
Vera evoluo: akcepti
Tio montras ke oni scias, ja respekti.
Ni estu kuraĝaj antaŭ vivdefioj
Ni ne perdu memregadon
Je kontraŭaj opinioj
Trankvile, energie, agi antaŭ la ofendo
La firmeco de la koro: ŝildo kaj defendo
Esti kuraĝa, esti brava, esti aŭdaca
Esti konstanta, kaj persista, obstina, kaj sagaca.
Esti, jes. Estu Ni. Estu Ni mem...
Antaŭ ĝuo, antaŭ ĝojo, antaŭ la problem'
Esti ni sendepende de la situci'
Ĉu kompleza, ĉu favora
Ĉu amara, ĉu dolara...Esti ni...
Esti neŝancelebla antaŭ la sufero
Malkuraĝo, miskompreno, malestimo, malespero
Ke ni estas kompetentaj, tio estas pura vero
Sufiĉas ke al evoluo, ĉiam estu adhero
Nia koro estu plena de decido kun sincero
Helpi ĉiam sendistinge, estu ja nia konkero
En la mondo, ie ajn, pensu ĉiam pri tolero
Ĉar ankoraŭ sen respondo: Vivo, tre dolĉa
mistero.

Meti flanken malestimon, malĝojon, malesperon
Meti flanken, miskomprenon, malkuraĝon,
suferon...

DANCU KUNE! DANCU PLU!

Teksto: Tone

Ni dancu laŭ sono de la vivo!!!

Laŭ la sono de la vivo
venu nun, al vera aktivo
demetu la maskon, demetu la vualon
venu koni, venu ĝui kun mi, novan realon!
En intensa bluo, koloras la ĉielo
dancas planedoj, kometoj, steloj... Kaj ni?
Ĉu danci aŭ ne danci? Jen la demando.
por la korpo estas plezuro de unua granda.
La korpo necesas, la korpo ne mensogas
per danco kompreneble, la korpo dialogas kaj
ridas, movon ĝi avidas.
Korpo petas; kvazaŭ dekretas, tion mi ripetas
mi scias ke vi petas.
Se vi pretas, se vi pretas venu do!
nun estas la hor'. Ĉar...
La vivo, mia kara, estas movo, energio
danco, mi diras, jen la terapio
por alporti ridon, ĝojigi la intimon
ke la impeto de la danco, do, forigu limon.
forigu ĉian baron, forigu la malĝojon,
alportu ĝi plezuron kaj montru al ni la vojon
de kontentiga sento, distro gajo, pura ĝu'.
dancu, jes, senĉese, dancu sen tabu'.
Eksteriĝu ĉimomente, via dancpovo
eniru en vian koron la sono de la ĝojo
dancadu stimulu ne nur korpon ankaŭ menson.
ke danco kaj muziko ekscitu la sensojn.
Ni balanciĝu per ritma onda movo
kiel lulas ŝoson milda venta blovo.

Dancu kune...Dancu plu!!!

Laŭtakte de tiu sono vian korpon balancu
kun emocia fervoro kaj simpatio dancu
akompanu nin al tiu reva vojaĝo
tute ne malhelpas kompreneble via aĝo.
Se ne plu eblas per la korpo
dancu per la menso
ne gravas kvanto, gravas la intenco
dancu de ĝojo, la koro en la brusto
dancu folioj sur branĉo de arbusto.

Dancu kune...Dancu plu!!!

Tutajn tagojn de la jaro, ni dancu kune
somere, printempe, vintre, aŭtune
ni dancu kune ĉar la horoj flugas for
ni dancu kune dum ni sentas la baton de la kor'
la flamon de la vivo, tiu eterna danco
la momento unikas, jen la ŝanco
movi kruojn, movi brakojn,

fari simplan dancopaŝon
dancu iel ajn, oni ne permesas kaŝon.
Oni ne permesas resti en la sama pozicio
for de tie ĉi la stagno, inercio
eĉ la tero konstante rivoluas
esti aktiva al ĉio kontribuas.

Dancu kune...Dancu plu!!!

Danci kune, danci plu
kuracilo kontraŭ tedi kaj kontraŭ enu'
la etoso estas agrabla, estas ĝi inspira
venu ja sentime, la momento estas delira.
Venu danci... Danci kune!
Venu danci... Danci plu!
Facilas la danco se la feliĉo kantas
estu feliĉo partnero konstanta
se feliĉo estas nun la partnero
kun dediĉo estas nun
la momento de supero. Do!!!
altiĝu en la aeron, levu sin for de la tero
dancu flanken, dancu salte
dancu kune kaj senhalte!

Dancu kune...Dancu plu!!!

Laŭ la sono de agogo kaj ankaŭ de tamburino
dancas avo, dancas patro, nepo, filo kaj patrino
sonas klare kaj tremante
sonas bele la tintiloj
movas min, movas vin,
movas dekojn, movas milojn
estas la muziko svinga
estas ĝi ja danciga
venu do, danci en la balo
movi korpon, la kialo
dancu vige, entuziasme
kun fervoro, dancu arde
dancu lerte, dancu sperte
kun talento dancu arte
dancu sole, dancu grupe
dancu kun li aŭ kun mi
dancu vice, dancu ronde
kaj ne ĉesu dancu pli.

Dancu kune...Dancu plu!!!

Dancu vi el Eŭropo, dancu vi el Ameriko
dancu vi el Azio, Oceanio kaj Afriko.
Dancu vige, entuziasme, kun fervoro, dancu arde
Dancu lerte, dancu sperte, kun talento dancu arte
Dancu sole, dancu grupe, dancu kun li aŭ kun mi
Dancu vice, dancu ronde, kaj ne ĉesu dancu pli.